

sagen og dens Maal og Midler, kun blive et Glimt ind i denne Sag, der i Virkeligheden fortjener Samfundets dybe Interesse.

Saa er ogsaa mit Stof saa rigt, at det har faldet mig svært at sammentrænge det, (navnlig er selve Aandssvageundervisningen et saa omfattende Æmne, at jeg knap en Gang tør berøre den, da jeg ellers let kan blive for vidtløftig). Da de aandssvage i sig selv fører en saa skjult Tilværelse, at de kun er lidet kendte udenfor rént faglige Kredse, vil jeg gjerne give Dem en Idé om den aandssvages Natur og Væsen inden jeg beskriver Anstaltens Indretning:

Til den, som har med aandssvage at gøre, fremkommer den Ytring hyppig ude i Verden: Hvorledes er det muligt at undervise Idioter, og hvor kan nogen udholde at have med Idioter at gøre? — Det er en stor Uretfærdighed at tro, at alle aandssvage er Idioter, trærtimod findes der blandt aandssvage mange Grader, af hvilke det mindste Procentantal hører til den laveste, for Undervisning uimodtagelige Klasse: Hvis vi i Tankerne vil aflægge et Besøg i en stor Anstalts 6 à 7 Bygninger indrettede for hver enkelt Grad af Aandssvaghed, vil vi bedst faa Øje for de mange forskellige Trin iblandt dem.

I Asylafdelingen træffer vi navnlig to Typer:

Den sløve, dorske Idiot,

Den ustyrlige, stærkt nervøse Idiot.

Paa en Seng ligger saaledes en lille 10-aars Dreng, saa ledeløs og bøjelig, at man kan lægge ham tre Gange sammen — siger hans Plejerske — naar han bliver løftet op; den eneste Støj, der tiltrækker sig hans Opmærksomhed er Lyden af en Klokke, det eneste, han nogensinde løfter Øjet paa er hans egen lille magre Haand.

(Forts.)

Bettelser. I »Kvinden og Samfundet« for Maj findes følgende Trykfejl:

Side 87, L. 7 fra oven: Herredsfoged for Byfoged.

— 90 (om Anna Hude), L. 6 vistnok: »forene« i Stedet for »forme«.

— 94, L. 4 fra oven, Rørholmsgade 17 for 23.